

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

9731 *Reial decret 771/2011, de 3 de juny, pel qual es modifica el Reial decret 216/2008, de 15 de febrer, de recursos propis de les entitats financeres, i el Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, sobre fons de garantia de dipòsits d'entitats de crèdit.*

I

La supervisió prudencial de les entitats de crèdit i de les empreses de serveis d'inversió té com a objectiu garantir l'estabilitat del conjunt del sistema financer espanyol, per evitar l'aparició de crisis entre les entitats que conformen el seu teixit. La crisi financera recent ha posat de manifest les imperfeccions que presentaven els mercats financers de tot el món en els àmbits de la legislació i la supervisió financeres.

En l'actualitat, l'activitat pública supervisora d'àmbit nacional és insuficient en un context de mercats cada vegada més internacionals que requereixen una coordinació eficient i eficaç dels diferents supervisors. Aquests arguments s'intensifiquen si analitzem la situació en l'àmbit europeu, atès l'elevat nivell d'integració dels mercats financers a la Unió, on les fronteres entre els mercats nacionals en els quals les entitats financeres exerceixen la seva activitat s'han anat dissipant progressivament.

D'altra banda, un fenomen que ha estat en l'origen de la crisi ha estat el desenvolupament d'instruments financers cada vegada més opacs, com les estructures de titulització, el risc de les quals era sovint difícil d'avaluar per als inversors. La titulització és un instrument eficaç i d'importància significativa per al bon funcionament del sistema financer, atesa la seva funció de diversificació de riscos i refinançament. No obstant això, fins a l'actualitat hi ha hagut un greu problema d'informació asimètrica entre originador o patrocinador, més informat sobre les característiques de l'estructura que pretén titulitzar i la qualitat dels actius subjacents, i l'inversor, molt menys informat.

A més, resulta procedent reforçar la solvència de les entitats amb exigències d'un capital de més bona qualitat, així com evitar la concentració excessiva de riscos per limitar els efectes sistèmics de la fallida d'alguna entitat en la resta del sistema financer. També en aquesta línia, es desenvolupen nous requisits respecte al risc de liquiditat que fa referència a la incapacitat de l'entitat de fer front a les seves obligacions de pagament en un moment determinat, cosa que provoca la venda apressada d'actius i converteix pèrdues potencials en realitzades. La crisi financera ha posat de manifest que les mesures introduïdes fins ara no han tingut suficientment en compte aquest risc.

Finalment, amb l'objectiu d'evitar que les polítiques de remuneració soscavin la solidesa de les entitats financeres i desestabilitzin el sistema bancari a través de la creació d'incentius a comportaments individuals d'assumpció excessiva de riscos, es desenvolupa un nou règim relatiu a les polítiques de remuneració de les entitats financeres, respecte a les categories d'empleats que, en l'exercici de les seves funcions, puguin tenir efectes potencials sobre el perfil de riscos de les entitats.

Per tot això, s'ha posat en marxa a la Unió Europea un procés de reformes de la normativa prudencial en línia amb el que s'ha discutit al G-20, al Comitè d'Estabilitat Financera i de conformitat amb les modificacions del denominat Acord de Basilea que s'han portat a terme.

És en aquest sentit que s'aproven la Directiva 2009/111/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, per la qual es modifiquen les directives 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2007/64/CE pel que fa als bancs afiliats a un organisme central, a determinats elements dels fons propis, als grans riscos, al règim de supervisió i a la gestió de crisis, que constitueix la primera fase d'aquest procés, i la Directiva 2010/76/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, per la qual es modifiquen

les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE pel que fa als requisits de capital per a la cartera de negociació i les retitulitzacions i a la supervisió de les polítiques de remuneració.

Amb l'aprovació de les directives esmentades s'aborden una sèrie de reformes fonamentals entre les quals s'inclouen: l'establiment de condicions per a l'admissibilitat dels instruments de capital híbrids com a recursos propis, la millora de la cooperació entre supervisors per afermar el marc de la Unió Europea sobre gestió de crisis, i la determinació d'una sèrie de requisits per permetre l'exposició a posicions de titulització i de la cartera de negociació de les entitats a més d'establir la normativa sobre les polítiques de remuneració.

Mitjançant la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, i, fonamentalment, la Llei 6/2011, d'11 d'abril, per la qual es modifiquen la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers; la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i el Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees, s'ha portat a terme la primera fase d'incorporació al nostre ordenament de les dues directives. Aquest Reial decret pretén desplegar aquesta norma legal i avançar substancialment en el procés de transposició de les dues directives comunitàries esmentades. No obstant això, es tracta d'una transposició parcial en la mesura que l'especificació tècnica de bona part de les dues normes comunitàries fa necessari culminar el procés de transposició en disposicions de rang inferior.

D'altra banda, en línia amb les previsions que en matèria de fons de garantia de dipòsits s'estan portant a terme en l'àmbit europeu, s'introdueix un nou règim d'aportació addicional a aquests fons basat en la remuneració dels mateixos dipòsits.

II

El Reial decret consta d'un únic article pel qual es modifica el Reial decret 216/2008, de 15 de febrer, de recursos propis de les entitats financeres, i que afecten tant el títol I (entitats de crèdit) i el títol II (empreses de serveis d'inversió), com alguna de les seves disposicions transitòries. L'article esmentat es divideix en trenta-cinc apartats, al qual s'afegeixen una disposició derogatòria i cinc disposicions finals.

Els apartats u a vint-i-u contenen les disposicions relatives a entitats de crèdit i que tenen com a finalitat millorar la qualitat dels recursos propis computables de les entitats de crèdit; els requisits de recursos propis per al risc derivat de la cartera de negociació per equiparar el seu tractament amb el de la cartera bancària; les disposicions normatives relatives al nou règim prudencial de les titulitzacions introduït a la Llei 6/2011, d'11 d'abril; les millores introduïdes en el règim dels límits a les exposicions a grans riscos; el règim dels nous requisits prudencials per risc de liquiditat; els diversos aspectes relacionats amb l'activitat supervisora del Banc d'Espanya i la seva cooperació amb les autoritats de supervisió financera d'altres estats membres de la Unió Europea i els requisits quant a la política de remuneracions de les entitats de crèdit. En els apartats vint-i-dos a vint-i-nou es recullen de manera equivalent les disposicions anteriors adaptades a les empreses de serveis d'inversió.

La modificació del Reial decret 216/2008, de 15 de febrer, es conclou amb els apartats trenta a trenta-cinc, per afegir una disposició addicional, relativa a les obligacions de divulgació del Banc d'Espanya en relació amb les posicions de titulització de les entitats, la modificació de la disposició transitòria segona, relacionada amb la ponderació d'exposicions en divises, i l'addició de quatre noves disposicions transitòries que introdueixen diversos règims transitoris per als nous requisits prudencials establerts en el Reial decret.

Finalment, la disposició final primera modifica el Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, sobre fons de garantia de dipòsits d'entitats de crèdit. La seva finalitat és desenvolupar, per primera vegada al nostre país i en línia amb els treballs de la Comissió Europea sobre aquesta matèria, un sistema d'aportacions als fons de garantia de dipòsits de les entitats basat en el risc assumit per aquestes. Concretament, s'exigeixen contribucions addicionals a les entitats que remunerin excessivament els seus dipòsits, tant a termini

com a la vista. Per aquesta via, es dissenya un nou mecanisme que permet assolir aquests objectius.

El Reial decret conclou amb tres disposicions finals més que recullen, respectivament, la incorporació de dret de la Unió Europea, una habilitació normativa al Banc d'Espanya i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors per desplegar-lo i executar-lo i, finalment, la disposició final cinquena en fixa la data d'entrada en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 3 de juny de 2011,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 216/2008, de 15 de febrer, de recursos propis de les entitats financeres.*

El Reial decret 216/2008, de 15 de febrer, de recursos propis de les entitats financeres, queda modificat de la manera següent:

U. Es modifica el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 12, que queda redactat de la manera següent:

«El capital social de les societats anònimes, exclosa la part d'aquest que preveu la lletra f) següent, les aportacions al capital social de les cooperatives de crèdit, i el fons de dotació de les sucursals d'entitats de crèdit estrangeres, en la mesura que serveixin plenament per absorbir pèrdues en situacions normals i, en cas de concurs o liquidació, tinguin menor prelació que tots els altres crèdits; així com els fons fundacionals i les quotes participatives de les caixes d'estalvis, i el fons social de la Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis i les quotes participatives d'associació emeses per aquesta.»

Dos. Es modifica el paràgraf i) de l'article 13.1, que queda redactat de la manera següent:

«i) L'import de les exposicions en titulitzacions que rebin una ponderació de risc del 1250 per cent i l'import de les quals no hagi estat ponderat conforme a la secció IV del capítol III, i calculat d'acord amb el que està establert allà i l'import de l'exposició a posicions de titulització de la cartera de negociació que rebrien una ponderació de risc del 1250 per cent si estiguessin a la cartera d'inversió de les mateixes entitats de crèdit.

No obstant això, aquests imports no s'han de deduir si han estat inclosos en el càlcul de les exposicions ponderades per risc d'acord amb el que especifica aquest Reial decret.»

Tres. L'article 14 queda redactat de la manera següent:

«Article 14. *Condicions per a la comptabilitat dels recursos propis.*

1. Als efectes de la seva consideració com a recursos propis, el capital de les cooperatives de crèdit està integrat per les aportacions dels socis i associats que compleixin els requisits següents:

a) La retribució està condicionada a l'existència de resultats nets o, prèvia autorització del Banc d'Espanya, de reserves de lliure disposició suficients per satisfer-la.

b) La durada és indefinida.

c) El reemborsament eventual queda subjecte a les condicions que es deriven de l'apartat 4 de l'article 7 de la Llei 13/1989, de 26 de maig, de cooperatives de crèdit.

2. La part del capital social corresponent a les accions sense vot i les accions rescatables la durada de les quals no sigui inferior a la que preveu l'apartat 4 següent per als finançaments subordinats, que regulen la secció segona del capítol II del títol IV i la secció tercera del capítol II del títol XIV del Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats de capital, així com qualsevol altre tipus d'accions o aportacions al capital de les cooperatives de crèdit que no compleixin les condicions que exigeix l'article 12.1.a), o d'instruments financers que presentin característiques híbrides de capital i deute, s'han de distribuir entre els recursos propis bàsics i complementaris a què es refereix l'article 15 d'acord amb les condicions i els límits que ha d'establir el Banc d'Espanya atenent les seves característiques financeres i, especialment:

- a) el seu ple desemborsament;
- b) la seva permanència, sense perjudici que l'instrument pugui contenir una opció d'amortització anticipada a favor de l'entitat emissora, sempre que aquesta clàusula no pugui posar en perill la capacitat de l'entitat de continuar disposant dels recursos propis generats per l'instrument en cas d'experimentar dificultats financeres;
- c) la seva capacitat per absorbir pèrdues, tant en cas de liquidació com sense necessitat de procedir a la liquidació; i,
- d) la seva flexibilitat plena en la remuneració de l'instrument, en casos en què l'entitat pugui experimentar dificultats financeres.

Per la seva banda, les participacions preferents estan subjectes, en tot moment, als efectes de la seva computabilitat com a recursos propis bàsics, al límit del 30 per cent a què es refereix l'apartat 1.j) de la disposició addicional segona de la Llei 13/1985 o al que estableixi el Banc d'Espanya d'acord amb la norma esmentada.

Les condicions d'emissió de les participacions preferents no poden preveure incentius a l'amortització anticipada.

El Banc d'Espanya pot concedir autorització en qualsevol moment per al reemborsament anticipat d'instruments amb venciment o sense en el supòsit que es produeixi una modificació en el règim fiscal o de computabilitat com a recursos propis d'aquests instruments que no estigués prevista en la data d'emissió.

3. Per considerar-se recursos propis, les reserves, fons i provisions a què es refereix l'article 12.1 en els paràgrafs c), d) i e) han de complir, a satisfacció del Banc d'Espanya, els requisits següents:

- a) Ser lliurement utilitzables per l'entitat per cobrir els riscos inherents a l'exercici de l'activitat bancària, fins i tot abans que s'hagin determinat les pèrdues o minusvàlues eventuais.
- b) Reflectir-se en la comptabilitat de l'entitat, havent estat verificat el seu import amb informe favorable pels auditors externs de l'entitat i comunicada la verificació al Banc d'Espanya.
- c) Estar lliures d'impostos o reduir-se en la quantia dels que previsiblement els siguin imputables.

4. Els finançaments subordinats a què es refereix l'article 12.1.h), durant els cinc anys anteriors a la seva data de venciment, han de reduir el seu còmput com a recursos propis a raó d'un 20 per cent anual, fins que el seu termini romanent sigui inferior a un any, moment en què s'han de deixar de computar com a tals.

Els finançaments subordinats no poden contenir clàusules de rescat, reemborsament o amortització anticipada, excepte en cas de liquidació de l'entitat emissora, i sense perjudici que el Banc d'Espanya en pugui autoritzar al deutor el reemborsament anticipat si amb això no es veu afectada la solvència de l'entitat o es produeixen els supòsits a què es refereix l'últim paràgraf de l'apartat 2.

El Banc d'Espanya pot establir a l'efecte condicions de caràcter general, per regular tant el reemborsament anticipat com la recompra d'aquest tipus d'instruments.

5. Correspon al Banc d'Espanya la qualificació i inclusió en els recursos propis d'una entitat de crèdit o d'un grup consolidable d'entitats de crèdit de tota classe d'accions preferents o participacions preferents o finançaments subordinats, emesos de conformitat amb la normativa que sigui aplicable, emesos per les mateixes entitats o per societats instrumentals i altres filials.

En l'exercici de les competències esmentades en aquest article el Banc d'Espanya ha de tenir cura especialment que la legislació del país on es realitzi l'emissió de qualsevol classe d'accions preferents, participacions preferents o finançaments subordinats, o la mateixa interposició de les societats instrumentals o filials, no debilitin l'eficàcia dels requisits i limitacions establertes per a aquests instruments, ni el seu valor com a recursos propis del grup, i pot limitar amb caràcter general la comptabilitat d'aquests instruments com a recursos propis computables del grup atenent aquestes circumstàncies, sense que hi pugui haver elements de discriminació.

6. D'acord amb la disposició addicional segona, apartat 1, paràgraf c) de la Llei 13/1985, el pagament de la remuneració de les participacions preferents pot ser substituït, si ho preveuen així les condicions de l'emissió, pel lliurament d'accions ordinàries, quotes participatives o aportacions al capital de les cooperatives de crèdit, de l'entitat emissora o matriu, sempre que això permeti a l'entitat preservar els seus recursos financers.

Aquest lliurament d'instruments de capital només és admissible si:

a) Dóna lloc al mateix resultat econòmic que la cancel·lació, és a dir, si no implica reducció del capital de l'entitat. Només es considera que dóna lloc al mateix resultat econòmic que la cancel·lació, si el pagament en espècie es realitza amb instruments de capital emesos a l'efecte i l'obligació de l'emissor es limita a l'emissió dels instruments esmentats, però no hi ha cap compromís per la seva part, o per part d'alguna de les empreses del seu grup econòmic, de trobar compradors per a aquests o d'assumir qualsevol riscs vinculats a la venda o al valor dels instruments lliurats.

b) L'emissor té una discrecionalitat total per no pagar la remuneració en efectiu i, a més, pot cancel·lar el lliurament dels instruments de capital quan sigui necessari, i molt especialment quan es desencadeni algun dels mecanismes d'absorció de pèrdues a què es refereix el paràgraf i) de l'apartat 1 de la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig. El Banc d'Espanya pot exigir la cancel·lació d'aquest lliurament quan la situació financera i de solvència de l'entitat de crèdit emissora o matriu, o en la del seu grup o subgrup consolidable o la dels mercats financers ho aconsellin.

El Banc d'Espanya ha de desenvolupar les condicions d'aplicació de les limitacions anteriors i pot concretar altres condicions en les quals puguin ser acceptables aquests pagaments.

7. D'acord amb el paràgraf i) de l'apartat 1 de la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, i sense perjudici del que disposa l'article 70 ter de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, les condicions d'emissió de les participacions preferents han d'establir un mecanisme de participació dels seus tenidors en les pèrdues corrents o futures de l'entitat emissora o dominant, que s'ha de consignar amb claredat suficient en les condicions esmentades.

El mecanisme ha de produir efecte quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Quan l'entitat emissora o matriu, o el seu grup o subgrup consolidable, presentin una ràtio de recursos propis bàsics, calculada de la mateixa manera que

el coeficient de solvència, inferior al quatre per cent. A aquests efectes, el Banc d'Espanya pot establir qualsevol altra ràtio de solvència sempre que sigui més exigent.

b) Quan, disposant d'una ràtio de recursos propis bàsics inferior al sis per cent, l'entitat emissora o matriu, o el seu grup o subgrup consolidable, presentin pèrdues comptables significatives. S'entén que hi ha pèrdues significatives quan les acumulades en el conjunt dels últims quatre trimestres tancats hagin reduït el capital i les reserves prèvies de l'entitat en un terç.

En cas que el mecanisme sigui la conversió en accions ordinàries, quotes participatives o aportacions al capital de les cooperatives de crèdit, de l'entitat de crèdit emissora o matriu, aquell ha de permetre la conversió immediata i comptar amb una relació de bescanvi que estableixi un límit inferior al nombre i nominal d'accions a lliurar.

Quan el mecanisme estigui constituït per una reducció en el valor nominal de les participacions preferents, les pèrdues que tingui l'emissor a partir del moment en què tingui efecte el mecanisme s'han de repartir entre el conjunt del seu capital i reserves d'una part i el conjunt de les participacions preferents en circulació de l'altra, de manera que el valor nominal d'aquestes últimes assumeixi, com a mínim, una reducció permanent i no recuperable del 50% del que afecti, proporcionalment al seu pes, el conjunt del capital i les reserves.

El Banc d'Espanya pot concretar les condicions de conversió de les participacions preferents, d'acord amb els criteris assenyalats, i la forma de determinar les pèrdues i la resta d'indicadors esmentats, especialment en el cas d'emissions garantides per diverses entitats, sobre la base que els mecanismes d'absorció de pèrdues esmentats no menyscabin processos de recapitalització eventuals.

8. En calcular l'import dels seus recursos propis, el Banc d'Espanya ha d'exigir a les entitats de crèdit que apliquin els requisits exigibles en la valoració de la seva cartera de negociació a la de tots els seus actius avaluats pel seu valor raonable, i han de deduir del total dels elements de l'article 12, paràgrafs a), b), d) i g), menys els elements de l'article 13, paràgrafs a) i b), l'import corresponent a qualsevol ajust addicional del valor que sigui necessari.»

Quatre. Els apartats 4 i 5 de l'article 15 queden redactats de la manera següent:

«4. En tot cas, el capital ordinari i les reserves, individuals o consolidades, nets de pèrdues, actius immaterials i accions pròpies, i les participacions representatives d'interessos minoritaris que siguin computables han de superar el 50% dels recursos propis bàsics de l'entitat de crèdit o del grup consolidable d'entitats de crèdit.

5. El Banc d'Espanya pot autoritzar les entitats de crèdit i els grups consolidables d'entitats de crèdit a computar com a recursos propis, temporalment i en situacions d'urgència, l'excés sobre els límits establerts en aquest article i els que estableixi el Banc d'Espanya conforme a l'article 14.2.»

Cinc. S'afegeix un apartat 2 bis a l'article 27, amb la redacció següent:

«2 bis. Quan una agència de qualificació externa es registri com una agència de qualificació creditícia de conformitat amb el Reglament (CE) 1060/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, relatiu a les agències de qualificació creditícia, el Banc d'Espanya ha de considerar que es compleixen els requisits d'objectivitat, independència, revisió contínua i transparència exigibles a la metodologia aplicada.»

Sis. S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 32, amb la redacció següent:

«6. En tot cas, els requeriments mínims de fons propis per risc de crèdit calculats segons el mètode de qualificacions internes conforme al que disposa

aquesta secció poden ser sotmesos a uns mínims transitoris de conformitat amb el que estableixi el Banc d'Espanya en aplicació del dret de la Unió Europea.»

Set. Es modifica l'apartat 9 de l'article 34, que queda redactat de la manera següent:

«9. Així mateix, el Banc d'Espanya ha de determinar el mètode de càlcul de les exposicions ponderades per risc i les pèrdues esperades a utilitzar per les entitats de crèdit quan les exposicions en forma d'accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva no compleixin els criteris establerts pel Banc d'Espanya conforme a l'apartat anterior, l'entitat de crèdit no tingui coneixement de totes les exposicions subjacents de la institució d'inversió col·lectiva o no es pugui esperar raonablement que en tingui, o en els casos en què per a l'entitat de crèdit suposi una càrrega indeguda examinar les exposicions subjacents a fi de calcular aquests imports segons els mètodes establerts en aquesta secció.»

Vuit. S'afegeix un nou article 40 bis a la secció IV del capítol III, amb la redacció següent:

«Article 40 bis. *Condicions per a la inversió en posicions de titulització.*

1. Als efectes del que disposa l'article sisè.3.d) de la Llei 13/1985, de 25 de maig, una entitat de crèdit que no sigui originadora, patrocinadora o creditora original només es pot exposar al risc de crèdit d'una posició de titulització en la seva cartera de negociació o fora d'aquesta si l'entitat originadora, patrocinadora o creditora original ha revelat de manera explícita a l'entitat de crèdit que es disposa a retenir, de manera constant, un interès econòmic net significatiu que, en qualsevol cas, no pot ser inferior al cinc per cent.

Als efectes d'aquest article, s'entén per retenció d'un interès econòmic significatiu:

- a) la retenció d'un cinc per cent com a mínim del valor nominal de cada un dels trams venuts o transferits als inversors;
- b) en el cas de les titulitzacions d'exposicions renovables, la retenció de l'interès de l'originadora del cinc per cent com a mínim del valor nominal de les exposicions titulitzades;
- c) la retenció d'exposicions elegides a l'atzar, equivalent al cinc per cent com a mínim de l'import nominal de les exposicions titulitzades, quan aquestes exposicions s'hagin titulitzat d'una altra manera en la titulització, sempre que el nombre d'exposicions potencialment titulitzades no sigui inferior a cent en l'origen, o
- d) la retenció del tram de primera pèrdua i, en cas que sigui necessari, altres fraccions que tinguin un perfil de risc similar o superior a les transferides o venudes als inversors i que no vencin de cap manera abans que les transferides o venudes als inversors, de manera que la retenció equivalgui en total al cinc per cent com a mínim del valor nominal de les exposicions titulitzades.

L'interès econòmic net:

1r està determinat pel valor teòric corresponent als elements dels comptes d'ordre;

2n es mesura en origen i es manté de manera constant, és a dir que, a aquests efectes, les posicions, els interessos o les exposicions retinguts no es cobreixen ni es venen; i

3r no està subjecte a cap reducció del risc de crèdit ni a cap posició curta ni a cap altra cobertura.

No es pot fer cap aplicació múltiple dels requisits de retenció per a cap titulització.

El Banc d'Espanya pot precisar les condicions d'aplicació d'aquesta norma i del que preveu l'apartat 2 següent al cas en què l'entitat originadora, patrocinadora o creditora original sigui una entitat de crèdit o una entitat del seu grup. També ha de determinar la manera en què aquestes entitats han de comunicar als inversors el seu compromís de retenció, comunicació que ha de permetre als possibles inversors accedir fàcilment a totes les dades pertinents sobre les exposicions.

2. L'apartat 1 no s'aplica quan les exposicions titulitzades constitueixin crèdits o crèdits contingents davant de, o garantits de forma total, incondicional i irrevocable per:

- a) administracions centrals o bancs centrals;
- b) administracions regionals, autoritats locals i entitats del sector públic dels estats membres;
- c) institucions a les quals s'assigni una ponderació de risc del cinquanta per cent o inferior d'acord amb el que disposa la secció 1a d'aquest Reial decret;
- d) bancs multilaterals de desenvolupament.

El que disposa l'apartat 1 no s'aplica:

a) a les transaccions basades en un índex clar, transparent i accessible, quan les entitats de referència subjacents siguin idèntiques a les que elaboren un índex d'entitats àmpliament negociat, o siguin valors negociables diferents de les posicions de titulització, o

b) als préstecs sindicats, els drets de cobrament o les permutes de cobertura per incompliment creditici, sempre que aquests instruments no s'utilitzin per "reconvertir" o cobrir titulitzacions que entrin en l'àmbit de l'apartat 1.

3. El Banc d'Espanya pot decidir suspendre temporalment els requisits esmentats a l'apartat 1 durant períodes de crisi general de liquiditat en el mercat.»

Nou. S'afegeix un nou article 40 ter, amb la redacció següent:

«Article 40 ter. *Obligacions de seguiment i informació de les entitats que inverteixen en posicions de titulització.*

Abans d'invertir, i a partir de llavors quan el Banc d'Espanya ho exigeixi, les entitats de crèdit han de poder demostrar al Banc d'Espanya, respecte de cada una de les seves posicions de titulització, que les coneixen, en la seva totalitat i en tots els detalls, i que han aplicat les polítiques i els procediments formals adequats a la seva cartera de negociació i a les seves operacions fora d'aquesta, en proporció al perfil de risc de les seves inversions en posicions titulitzades. El Banc d'Espanya ha de determinar els elements mínims que, per complir aquesta obligació, les entitats han d'examinar i consignar, incloses en tot cas proves de resistència, i la forma en què han de complir el que disposa aquest article.

De la mateixa manera, les entitats de crèdit diferents de les entitats originadores, patrocinadores o creditors originals han d'establir procediments formals adequats a la seva cartera de negociació i a les seves operacions fora d'aquesta i en proporció al perfil de risc de les seves inversions en posicions titulitzades a fi de fer un seguiment continu i oportú de la informació relativa a l'evolució de les exposicions subjacents a les seves posicions de titulització i tenir un coneixement profund de totes les característiques estructurals d'una transacció de titulització que puguin tenir efecte material en el rendiment de les seves exposicions a la transacció. El Banc d'Espanya ha de detallar el contingut d'aquesta obligació.»

Deu. S'afegeix un nou article 40 quater, amb la redacció següent:

«Article 40 quater. *Obligacions de les entitats originadores i patrocinadores respecte a les posicions de titulització.*

1. Les entitats de crèdit originadores i patrocinadores han d'aplicar a les exposicions que titulitzaran els mateixos criteris sòlids i ben definits de concessió i gestió de crèdits que apliquin a les exposicions que mantindran en la seva cartera, de conformitat amb els criteris tècnics sobre l'organització i el tractament del risc que estableixi el Banc d'Espanya.

2. Les entitats de crèdit originadores i patrocinadores han de comunicar als inversors el nivell del seu compromís, conforme a l'apartat 1 de l'article 40 bis, de mantenir un interès econòmic net en la titulització. Les entitats de crèdit originadores i patrocinadores s'han de cerciorar que els possibles inversors puguin accedir fàcilment a totes les dades pertinents en els termes que prevegi el Banc d'Espanya.»

Onze. S'afegeix un nou article 40 quinquies, amb la redacció següent:

«Article 40 quinquies. *Conseqüència de l'incompliment de les obligacions respecte de les posicions de titulització.*

En el supòsit que una entitat de crèdit no satisfaci algun aspecte substancial de les obligacions a què es refereix el primer paràgraf de l'article 40 ter, o de les obligacions de comunicació del seu compromís de retenció, de conformitat amb l'article 40 quater.2, la ponderació de risc de les seves exposicions en titulització s'ha d'incrementar, respecte de la que s'estableix amb caràcter general en aquest Reial decret. El Banc d'Espanya ha de determinar l'abast de l'increment i la forma d'aplicar-lo.

En el supòsit que no es compleixin les condicions de diligència deguda que estableixi el Banc d'Espanya, de conformitat amb l'article 40 quater.1, l'entitat de crèdit originadora no ha d'aplicar el que disposa l'article 42.1, i aquesta entitat de crèdit originadora no pot excloure les exposicions titulitzades en el càlcul dels seus requisits de capital d'acord amb aquest Reial decret.»

Dotze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 42, que queda redactat de la manera següent:

«2. Als efectes del que disposa l'apartat 1, l'efectivitat de la transmissió del risc de crèdit requereix que els instruments jurídics utilitzats siguin vàlids en totes les jurisdiccions pertinents, que les clàusules contractuals, com és el cas de les opcions d'extinció o d'amortització anticipada, no qüestionin la transferència dels riscos i que l'entitat originadora o patrocinadora no presti a la titulització un suport que excedeixi la seva obligació contractual, ni altres millores que tinguin com a finalitat reduir les pèrdues potencials o reals per als inversors.

Les entitats de crèdit originadores o patrocinadores que hagin venut instruments de la seva cartera de negociació a una entitat especialitzada en titulitzacions, de manera que ja no se li exigeixi disposar de fons propis davant dels riscos dels instruments esmentats, tampoc no ha de prestar a la titulització un suport que excedeixi la seva obligació contractual amb la finalitat de reduir les pèrdues potencials o reals per als inversors.»

Tretze. S'afegeix un apartat 3 bis a l'article 44, amb la redacció següent:

«3 bis. Quan una agència de qualificació externa es registri com una agència de qualificació creditícia de conformitat amb el Reglament (CE) 1060/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, relatiu a les agències de qualificació creditícia, el Banc d'Espanya ha de considerar que es compleixen els

requisits d'objectivitat, independència, revisió contínua i transparència en el seu mètode d'avaluació previstos a l'article 27.»

Catorze. S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 62, amb la redacció següent:

«6. En tot cas, els requeriments mínims de fons propis per risc operacional calculats segons mètodes de mesurament avançats poden ser sotmesos a límits inferiors transitoris conforme al que estableixi el Banc d'Espanya en aplicació del dret de la Unió Europea.»

Quinze. Es modifica l'article 63, que queda redactat de la manera següent:

«Article 63. *Límits als grans riscos.*

1. Es considera un gran risc el contret davant d'una mateixa persona, entitat o grup econòmic, fins i tot el propi en la part no consolidable, quan el seu valor superi el deu per cent dels recursos propis de l'entitat de crèdit que concedeixi el finançament o assumeixi el risc.

2. El valor de tots els riscos que una entitat de crèdit contregui amb una sola persona, entitat o grup econòmic aliè no pot excedir el 25% dels seus recursos propis, després de tenir en compte la reducció del risc de crèdit de conformitat amb la secció 3a del capítol III del títol I.

Quan aquest client sigui una entitat de crèdit o una empresa de serveis d'inversió, o quan el grup econòmic inclogui una o diverses entitats de crèdit o empreses de serveis d'inversió, el dit valor no ha d'excedir el 25% dels recursos propis de l'entitat de crèdit o 150 milions d'euros, si aquesta quantia és més elevada, sempre que la suma dels valors de les exposicions davant de tots els clients del grup econòmic que no siguin entitats de crèdit o empreses de serveis d'inversió, després de tenir en compte l'efecte de la reducció del risc de crèdit de conformitat amb la secció 3a del capítol III del títol I, no excedeixi el 25% dels recursos propis de l'entitat de crèdit.

Quan l'import de 150 milions d'euros sigui superior al vint-i-cinc per cent dels recursos propis de l'entitat de crèdit aquesta, d'acord amb les polítiques i procediments per gestionar i controlar el risc de concentració, ha d'establir un límit raonable, en termes dels seus recursos propis, al valor de l'exposició, després de tenir en compte l'efecte de la reducció del risc de crèdit de conformitat amb la secció 3a del capítol III del títol I. Aquest límit no pot ser superior al cent per cent dels recursos propis de l'entitat de crèdit.

3. Als efectes del compliment del que preveu aquest capítol, les entitats de crèdit:

a) Han de fer un seguiment adequat de la concentració dels seus riscos mitjançant procediments administratius i comptables segurs i mecanismes interns de control adequats. Aquests mitjans han de permetre a les entitats esmentades identificar i registrar totes les operacions de gran risc i les modificacions d'aquestes, així com supervisar-ne les exposicions, tenint en compte la política de l'entitat de crèdit en matèria de riscos i posant especial atenció a conèixer les relacions de participació, garanties creuades i relacions de dependència comercial existents entre els seus clients.

b) Als efectes dels límits que estableix l'apartat 2 d'aquest article, han d'acumular als riscos mantinguts davant d'una mateixa persona o grup econòmic els mantinguts davant les persones físiques o jurídiques que, pel fet d'estar interrelacionades econòmicament amb les anteriors, es podrien trobar en greus dificultats per atendre els seus compromisos si la persona o grup econòmic amb el qual estiguin interrelacionats passessin per una situació d'insolvència o manca de liquiditat. El Banc d'Espanya s'ha d'encarregar de supervisar el compliment d'aquesta lletra i pot establir que determinats conjunts de clients siguin considerats com una

unitat als efectes de l'aplicació d'aquells límits, encara que no pertanyin al mateix grup econòmic.

4. El Banc d'Espanya pot permetre l'aplicació dels límits de referència de manera individual, o agregada a només alguns components d'un grup econòmic quan la seva autonomia de gestió, limitació de responsabilitat o activitat específica ho aconsellin.

5. El Banc d'Espanya ha de regular el règim de notificació dels grans riscos, tal com aquests es defineixen a l'apartat 1.

6. El Banc d'Espanya ha de determinar la forma en què s'han d'agregar els riscos per al còmput dels límits establerts en aquest article, incloent-hi regles relatives a les exposicions amb risc de crèdit, els riscos derivats de la cartera de negociació, les posicions en fons de titulització, societats o fons d'inversió o vehicles similars, i als riscos amb societats multigrup.»

Setze. Es modifica l'article 64, que queda redactat de la manera següent:

«1. No queden subjectes a les limitacions que estableix l'apartat 2 de l'article anterior:

a) Els riscos contrets davant l'Administració General de l'Estat i el Banc d'Espanya; davant les comunitats autònomes i les entitats locals per l'adquisició de deute públic emès per aquestes; davant la Unió Europea, i davant les administracions centrals i bancs centrals d'altres països o davant els bancs multilaterals de desenvolupament, sempre que tots ells rebin, sense garantia, una ponderació del 0% d'acord amb el mètode estàndard que preveu el capítol III.

b) Els riscos que disposin de garantia directa i incondicional dels subjectes esmentats a l'apartat anterior llevat de les comunitats autònomes i les entitats locals.

b bis) Els riscos contrets o assegurats suficientment per les administracions regionals o autoritats locals dels estats membres, sempre que rebin, sense garantia, una ponderació del 0% d'acord amb el mètode estàndard que preveu el capítol III.

c) El 50% dels riscos davant d'entitats locals espanyoles, i davant les comunitats autònomes, quan no hagin estat ja exclosos conforme al que estableix la lletra a precedent, així com el 50% dels riscos garantits per aquestes administracions directament i incondicionalment.

d) Els riscos garantits amb dipòsit en efectiu, o certificats de dipòsit, a la pròpia entitat creditora o en altres del seu grup consolidable.

e) Tots els actius i altres elements deduïts dels recursos propis.

f) Els préstecs amb garantia hipotecària sobre habitatges, sempre que reuneixin els requisits exigibles per la legislació reguladora del mercat hipotecari, i els riscos derivats d'operacions d'arrendament financer en virtut de les quals l'entitat mantingui la plena propietat de l'habitatge llogat mentre l'arrendatari no hagi exercit la seva opció de compra, en els dos casos, fins al 50% del valor de l'exposició.

g) Totalment o parcialment, els altres actius, compromisos i comptes d'ordre amb risc de crèdit que, atenent les seves garanties personals o reals i altres circumstàncies eximentes o atenuants que concorrin, en especial la seva ponderació per sota del 100% als efectes de risc de crèdit, estableixi el Banc d'Espanya.

2. El Banc d'Espanya pot regular les condicions en les quals el risc davant d'un client s'atribueix, o pot ser atribuït per l'entitat, als tercers que el garanteixen directament i incondicionalment o als emissors dels valors pignorat en la seva garantia.

3. Així mateix, el Banc d'Espanya pot exceptuar dels límits a la concentració de riscos que estableix l'article 63 les cessions de fons que realitzin entitats de crèdit per canalitzar de manera sistemàtica recursos al mercat interbancari a través d'una

altra entitat de crèdit intermediària, en el marc d'un acord aprovat pel mateix Banc d'Espanya.»

Disset. S'afegeix un segon paràgraf a l'article 66.4, amb la redacció següent:

«En concret, el Banc d'Espanya ha d'efectuar periòdicament una avaluació de la gestió global del risc de liquiditat de les entitats de crèdit i promoure el desenvolupament de metodologies internes sòlides. En les seves avaluacions, el Banc d'Espanya ha de prendre en consideració el paper exercit per les entitats de crèdit en els mercats financers. El Banc d'Espanya ha de detallar la forma i el procediment amb què portarà a terme aquesta avaluació periòdica.»

Divuit. Es modifica el paràgraf h) de l'article 67, que queda redactat de la manera següent:

«h) Risc de liquiditat:

1r S'han d'establir estratègies, polítiques i procediments i sistemes sòlids per a la identificació, el mesurament, la gestió i el seguiment del risc de liquiditat sobre un conjunt adequat d'horitzons temporals, inclòs l'intradia, a fi de garantir que les entitats de crèdit mantinguin un nivell apropiat de liquiditat. Les estratègies, polítiques, procediments i sistemes esmentats s'han d'adequar a les línies de negoci, divises i entitats i han d'incloure mecanismes apropiats d'assignació dels costos de liquiditat, els beneficis i els riscos.

Les entitats de crèdit han d'estudiar diferents eines de reducció del risc de liquiditat, en particular un sistema de límits i reserves de liquiditat que permetin afrontar diverses situacions de tensió, i una estructura de finançament i un accés a fonts de finançament adequadament diversificats. Aquestes mesures s'han de sotmetre a revisió periòdicament.

S'han d'estudiar escenaris alternatius i s'han de revisar periòdicament els supòsits en què es basin les decisions relatives a la posició neta de finançament.

Les entitats de crèdit han d'analitzar els efectes potencials d'escenaris alternatius, o bé circumscrits a la pròpia entitat, o bé extensius a tot el mercat o una combinació de tots dos. S'han de prendre en consideració diferents horitzons temporals i condicions amb diferents graus de tensió.

2n Les entitats de crèdit han d'ajustar les seves estratègies, polítiques internes i límits en relació amb el risc de liquiditat i han d'elaborar plans d'emergència efectius, atenent els resultats dels escenaris alternatius que elaborin.»

Dinou. S'introdueix un nou article 72 bis, amb el text següent:

«Article 72 bis. *Imposició d'exigències addicionals pel Banc d'Espanya.*

1. Als efectes de la determinació del nivell adequat de recursos propis d'acord amb el que preveuen l'article 10 bis.1.c) i l'article 11.3.a) de la Llei 13/1985, de 25 de maig, el Banc d'Espanya ha d'avaluar si és necessari imposar una exigència de recursos propis addicionals als exigits amb caràcter mínim, a fi de cobrir els riscos als quals estigui o pugui estar exposada una entitat de crèdit i el seu grup consolidable, tenint en compte el següent:

a) els aspectes quantitius i qualitius del procés d'avaluació de les entitats a què es refereix l'article 6.4 de la Llei 13/1985, de 25 de maig,

b) els sistemes, procediments i mecanismes de les entitats a què es refereix l'article 30 bis.1 bis de la Llei 26/1988, de 29 de juliol,

c) els resultats de la supervisió i l'avaluació portades a terme de conformitat amb l'article 10 bis.1.c) de la Llei 13/1985, de 25 de maig.»

Vint. S'afegeix un nou capítol XII en el títol I:

«CAPÍTOL XII

Disposicions relatives a la declaració de sucursals com a significatives i l'establiment de col·legis de supervisors

Article 76 bis. *Procediment de declaració de sucursals com a significatives i obligacions d'informació del Banc d'Espanya sobre això.*

1. Respecte a les sucursals d'entitats de crèdit espanyoles establertes en un altre Estat membre, el Banc d'Espanya:

a) Ha de promoure el procés d'adopció d'una decisió conjunta sobre la seva designació com a significatives en el termini màxim de 2 mesos des de la recepció de la sol·licitud a la qual al·ludeix l'article desè bis.2.g) de la Llei 13/1985, de 25 de maig. En cas que no arribi a adoptar-se cap decisió conjunta, el Banc d'Espanya ha de reconèixer i aplicar la decisió adoptada sobre això per l'autoritat competent de l'Estat membre d'acollida.

b) Ha de comunicar a les autoritats competents de l'Estat membre en què estigui establerta una sucursal significativa d'una entitat de crèdit espanyola la informació a què es refereix l'article 6.1, lletres c) i d), del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees, i ha de portar a terme les tasques a què es refereix l'article 10 bis.2 c) de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers en col·laboració amb les autoritats competents de l'Estat membre en què operi la sucursal.

Així mateix, el Banc d'Espanya ha de comunicar a l'entitat de crèdit espanyola la decisió adoptada sobre això per l'autoritat competent de l'Estat membre d'acollida.

2. Respecte a les sucursals a Espanya d'una entitat de crèdit estrangera domiciliada a la Unió Europea, el Banc d'Espanya pot sol·licitar a les autoritats supervidores competents que iniciïn les actuacions adients per reconèixer el caràcter significatiu de la dita sucursal i, si s'escau, resoldre, sobre aquest tema. A aquest efecte, si en els dos mesos següents a la recepció de la sol·licitud formulada pel Banc d'Espanya no s'arriba a una decisió conjunta amb el supervisor de l'Estat membre d'origen, el Banc d'Espanya disposa d'un període addicional de dos mesos per prendre la seva pròpia decisió.

3. En les actuacions a què es refereixen l'apartat 2 i el paràgraf a) de l'apartat 1 anterior, el Banc d'Espanya:

a) ha de tenir en compte les opinions i reserves que, si s'escau, hagi expressat l'autoritat competent dels estats membres interessats;

b) ha de considerar elements com la quota de mercat de la sucursal en termes de dipòsits; la incidència probable de la suspensió o el cessament de les operacions de l'entitat de crèdit en la liquiditat del mercat i en els sistemes de pagament, i de compensació i liquidació; i les dimensions i la importància de la sucursal per nombre de clients.

Aquestes decisions s'han de plasmar en un document que ha de contenir la decisió i la seva motivació i s'han de notificar a les altres autoritats competents i a la mateixa entitat interessada.

Article 76 ter. *Normes de funcionament dels col·legis de supervisors d'entitats de crèdit.*

1. En els col·legis de supervisors a què es refereix l'article desè quater de la Llei 13/1985, de 25 de maig, hi poden participar les autoritats competents responsables de la supervisió de les filials d'una entitat de crèdit matriu de la Unió

Europea o d'una societat financera de cartera matriu de la Unió Europea, i les autoritats competents de l'Estat membre en què estiguin establertes sucursals significatives, bancs centrals si s'escau, així com, si és procedent, autoritats competents de tercers països, amb subjecció a requisits de confidencialitat que siguin equivalents, segons el parer de totes les autoritats competents, als que estipula l'article 6 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny.

2. El Banc d'Espanya, quan li correspongui establir un col·legi de supervisors conforme al que disposa l'article desè quater de la Llei 13/1985, de 25 de maig:

a) Ha de decidir les autoritats competents que participen en una reunió o en una activitat del col·legi de supervisors. En aquest sentit, la decisió del Banc d'Espanya ha de tenir en compte la importància de l'activitat de supervisió que s'ha de planificar o coordinar, valorant en especial la seva incidència potencial en l'estabilitat del sistema financer dels estats membres afectats, en particular en situacions d'urgència. Addicionalment també ha de valorar les obligacions d'intercanvi d'informació relatives a les sucursals considerades com a significatives.

b) Ha de mantenir tots els membres del col·legi plenament informats, en el moment oportú, de les decisions acordades en les reunions del col·legi de supervisors o de les mesures portades a terme.

c) Ha d'informar l'Autoritat Bancària Europea, amb subjecció a les exigències en matèria de confidencialitat que preveu l'article 6 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, de les activitats del col·legi de supervisors, especialment les dutes a terme en situacions d'urgència, i ha de comunicar a l'autoritat esmentada tota informació que sigui d'interès particular als efectes de la convergència de l'activitat supervisora.»

Vint-i-u. S'afegeix un nou capítol XIII en el títol I.

«CAPÍTOL XIII

Política de remuneració de les entitats de crèdit

Article 76 quater. Àmbit d'aplicació.

Les entitats de crèdit han d'aplicar els requisits que conté aquest capítol a les categories d'empleats les activitats professionals dels quals incideixen de manera significativa en el seu perfil de risc, a nivell de grup, societat matriu i filial.

Article 76 quinquies. *Requisits de la política de remuneracions.*

1. De conformitat amb el que disposa l'article 10 bis de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers i altres normes de sistema financer, en fixar i aplicar la política de remuneració global, inclosos els salaris i els beneficis discrecionals de pensions, de les categories d'empleats les activitats professionals dels quals incideixen de manera significativa en el seu perfil de risc, les entitats de crèdit, conforme a la seva organització interna i de manera proporcional a la seva mida, la naturalesa, l'abast i la complexitat de les seves activitats, han de complir els requisits següents:

a) les entitats de crèdit han de presentar al Banc d'Espanya una llista que indiqui les categories d'empleats les activitats professionals dels quals incideixen de manera significativa en el seu perfil de risc;

b) la política de remuneració ha de ser compatible amb una gestió adequada i eficaç del risc, ha de promoure aquest tipus de gestió i no ha d'oferir incentius per assumir riscos que excedeixin el nivell de risc tolerat per l'entitat de crèdit;

c) la política de remuneració ha de ser compatible amb l'estratègia empresarial, els objectius, els valors i els interessos a llarg termini de l'entitat de crèdit i ha d'incloure mesures per evitar els conflictes d'interessos;

d) l'òrgan de direcció de l'entitat de crèdit ha d'establir i garantir l'aplicació dels principis generals de la política de remuneració, i revisar-los periòdicament;

e) almenys un cop l'any s'ha de fer una avaluació interna central i independent de l'aplicació de la política de remuneració, a fi de verificar si es compleixen les pautes i els procediments de remuneració adoptats per l'òrgan de direcció en la seva funció supervisora;

f) el personal que exerceix funcions de control dins de l'entitat de crèdit ha de ser independent de les unitats de negoci que supervisi, ha de comptar amb l'autoritat necessària i ha de ser remunerat en funció de la consecució dels objectius relacionats amb les seves funcions, amb independència dels resultats de les àrees de negoci que controla;

g) la remuneració dels alts directius encarregats de la gestió de riscos i amb funcions de compliment l'ha de supervisar directament el comitè de remuneració a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article o, si no s'ha creat el comitè, l'òrgan de direcció en la seva funció supervisora;

h) s'ha d'exigir al personal que es compromet a no utilitzar estratègies personals de cobertura o assegurances relacionades amb la remuneració i la responsabilitat, que menyscabin els efectes de l'alineació amb el risc inclosos en els seus sistemes de remuneració.

1r Els pagaments per rescissió anticipada d'un contracte s'han de basar en els resultats obtinguts en el transcurs del temps i s'han d'establir de manera que no recompensin els mals resultats;

2n La política de pensions ha de ser compatible amb l'estratègia empresarial, els objectius, els valors i els interessos a llarg termini de l'entitat de crèdit, i si l'empleat abandona l'entitat de crèdit abans de jubilar-se, l'entitat de crèdit ha de tenir en poder seu els beneficis discrecionals de pensió per un període de cinc anys en forma d'instruments com els esmentats a la lletra g) del segon paràgraf de l'article 76 sexies. Si un empleat arriba a l'edat de jubilació, se li han d'abonar els beneficis discrecionals de pensió en forma d'instruments com els esmentats a la lletra g) del segon paràgraf de l'article 76 sexies, subjectes a un període de retenció de cinc anys;

Als efectes d'aquest article, s'han d'entendre per beneficis discrecionals de pensió els pagaments discrecionals concedits per una entitat de crèdit a un empleat en base individual, efectuats amb referència a la jubilació i que es puguin assimilar a la remuneració variable. En cap cas inclou beneficis concedits a un empleat de conformitat amb el sistema de pensions de l'entitat.

2. El Banc d'Espanya ha de determinar, tenint en compte la mida, l'organització interna, la naturalesa, l'abast o la complexitat de les seves activitats, les entitats de crèdit que han d'establir un comitè de remuneracions. El comitè de remuneracions ha de tenir una composició que li permeti exercir un control efectiu i independent de les polítiques i pràctiques de remuneració i dels incentius creats per gestionar el risc, el capital i la liquiditat.

El comitè de remuneracions s'ha d'encarregar de la preparació de les decisions relatives a les remuneracions, incloses les que tinguin repercussions per al risc i la gestió de riscos de l'entitat de crèdit de què es tracti i que ha d'adoptar l'òrgan de direcció en la seva funció supervisora. El president i els membres del comitè de remuneracions han de ser membres de l'òrgan de direcció que no exerceixin funcions executives a l'entitat de crèdit de què es tracti. En preparar les decisions, el comitè de remuneracions ha de tenir en compte els interessos a llarg termini dels accionistes, els inversors i altres parts interessades en l'entitat de crèdit.

En el cas de les caixes d'estalvis, s'ha d'establir una comissió de retribucions i nomenaments conforme al que estableix la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, que ha de

tenir les competències i funcions del comitè de remuneracions a què fa referència aquest apartat.

Article 76 sexies. *Disseny dels esquemes de remuneració.*

1. El disseny dels esquemes de remuneració per part de les entitats de crèdit ha de presentar una relació equilibrada i eficient entre els components fixos i els components variables tal que el component fix constitueixi una part suficientment elevada de la remuneració total. Els components variables de la remuneració han de tenir la flexibilitat suficient per permetre'n la modulació fins al punt que sigui possible suprimir totalment la remuneració variable.

Les entitats de crèdit han d'establir la relació apropiada entre els components fixos i els variables de la remuneració total. A aquests efectes, el Banc d'Espanya pot establir criteris específics per determinar aquesta relació.

2. Els components variables de la remuneració han de crear incentius que s'ajustin als interessos a llarg termini de l'entitat i atendre els requisits següents:

a) Quan la remuneració estigui vinculada als resultats, el seu import total s'ha de basar en una avaluació en la qual es combinin els resultats de l'empleat, valorats d'acord amb criteris tant financers com no financers, de la unitat de negoci afectada i els resultats globals de l'entitat de crèdit.

b) L'avaluació dels resultats s'ha d'inscriure en un marc plurianual per garantir que el procés d'avaluació es basa en els resultats a llarg termini i que té en compte el cicle econòmic subjacent de l'entitat de crèdit i els seus riscos empresarials.

c) El total de la remuneració variable no ha de limitar la capacitat de l'entitat de crèdit per reforçar la solidesa de la seva base de capital.

d) La remuneració variable garantida té caràcter excepcional i només es pot aplicar al primer any de feina del personal nou.

e) En avaluar els resultats a fi de calcular els components variables de la remuneració o els fons per pagar aquests components s'ha d'efectuar un ajust per tots els tipus de riscos actuals i futurs, i s'ha de tenir en compte el cost del capital i la liquiditat necessària.

f) L'assignació dels components variables de remuneració a l'entitat de crèdit ha de tenir en compte igualment tots els tipus de riscos actuals i futurs.

g) Una part substancial, i en tot cas almenys el 50% de qualsevol element de remuneració variable, ja sigui diferit d'acord amb la lletra h) d'aquest article o no diferit, s'ha de fixar assolint un equilibri adequat entre:

1r accions o interessos de propietat equivalents, en funció de l'estructura jurídica de l'entitat de què es tracti, o instruments vinculats amb les accions o altres instruments no pecuniaris equivalents, en el cas d'una entitat de crèdit que no cotitzi en un mercat organitzat oficial; i

2n quan escaigui, altres instruments, que pugui determinar el Banc d'Espanya, que reflecteixin de manera adequada la qualificació creditícia de l'entitat de crèdit en situació normal.

Els instruments esmentats en aquest apartat han d'estar sotmesos a una política de retenció adequada concebuda perquè els incentius estiguin en consonància amb els interessos a llarg termini de l'entitat de crèdit. El Banc d'Espanya pot imposar restriccions al disseny o als tipus d'aquests instruments i fins i tot prohibir-ne alguns.

h) Una part substancial, i en tot cas almenys el 40% de l'element de remuneració variable, s'ha de diferir durant un període que s'ha de determinar tenint en compte el cicle econòmic, la naturalesa del negoci, els seus riscos i les activitats de l'empleat de què es tracti i que en cap cas pot ser inferior a tres anys.

En cas que la quantia de la remuneració variable superi de manera especialment significativa l'import mitjà de la remuneració variable en el sector, s'ha de diferir com a mínim el 60% del pagament d'aquesta.

Els pagaments de la remuneració diferida no es poden produir més ràpidament que si es distribuïssin de manera proporcional en el període diferit.

i) la remuneració variable, inclosa la part diferida, s'ha de pagar únicament si resulta sostenible d'acord amb la situació de l'entitat de crèdit en conjunt, i si es justifica en funció dels resultats de l'entitat, de la unitat de negoci i de l'empleat de què es tracti.

j) la remuneració variable no s'ha d'abonar mitjançant instruments o mètodes que permetin evadir els requisits que estableix aquest Reial decret. A aquests efectes, el Banc d'Espanya pot:

1r imposar restriccions a les entitats de crèdit per a l'ús dels instruments assenyalats en aquest article;

2n fixar els criteris necessaris per permetre que la remuneració variable es contregui en funció dels resultats financers negatius de les entitats de crèdit;

3r exigir a les entitats de crèdit i els seus grups que limitin la remuneració variable en forma de percentatge dels ingressos nets totals quan això no sigui compatible amb el manteniment d'una base de capital sòlida.

Article 76 septies. *Entitats de crèdit que rebin suport financer.*

1. Els esquemes de remuneració de les entitats de crèdit que rebin suport financer públic per a la seva reestructuració o sanejament han de complir, a més del que estableix aquest capítol, els requisits següents:

a) Quan la remuneració variable sigui incompatible amb el manteniment d'una base sòlida de capital i amb una renúncia oportuna al suport públic s'ha de limitar estrictament a un percentatge dels ingressos nets.

b) Els administradors i directius que efectivament dirigeixin l'activitat de l'entitat no han de percebre remuneració variable tret que es justifiqui adequadament, segons el parer del Banc d'Espanya. Així mateix, el Banc d'Espanya pot establir, si és procedent, límits a la seva remuneració total.»

Vint-i-dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 88, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els recursos propis computables de les empreses de serveis d'inversió estan formats pels elements següents:

a) El capital social, exclosa la part d'aquest que preveu la lletra e) següent, més el compte de primes d'emissió corresponent, en la mesura que serveixi plenament per absorbir pèrdues en situacions normals i, en cas de concurs, tinguin menor prelació que tots els altres crèdits.

b) Les reserves efectives i expresses.

Durant l'exercici i, al seu tancament, fins que tingui lloc l'aplicació de resultats, les empreses de serveis d'inversió poden incorporar a aquest element la part dels resultats que es prevegi aplicar a reserves, sempre que:

1r Hi hagi un compromís formal d'aplicació de resultats per part de l'òrgan d'administració de l'entitat.

2n Els comptes en què es reflecteixin aquests resultats hagin estat verificats amb informe favorable pels auditors externs de l'entitat.

3r S'acrediti, a satisfacció de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, que la part a incorporar està lliure de tota càrrega previsible, especialment per gravàmens impositius i per dividendes.

c) Les reserves de regularització, actualització o revaloració d'actius, prèvia verificació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors de la correcció del seu càlcul i de la seva submissió a les normes comptables.

Les reserves d'aquesta naturalesa associades a processos de fusió no s'han de comptabilitzar com a recursos propis abans d'inscriure la fusió en el Registre Mercantil, i mentrestant s'han de restar dels actius revalorats als efectes del càlcul dels requeriments de recursos propis.

d) Els fons afectes al conjunt de riscos de l'entitat, la dotació dels quals s'hagi realitzat separatament dins del compte de resultats o amb càrrec a beneficis, i sempre que el seu import figuri separatament en el balanç públic de l'entitat.

e) La part del capital social corresponent a les accions sense vot que regula la secció segona del capítol II del títol IV del Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats de capital.

e bis) Les participacions preferents emeses que compleixin els requisits estipulats a la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, i a l'article 14 d'aquest Reial decret, apartats 2, 6 i 7.

Als efectes d'aquesta lletra les mencions fetes en les disposicions esmentades al Banc d'Espanya i a les entitats de crèdit s'han d'entendre fetes, respectivament, a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i a les empreses de serveis d'inversió.

f) Els finançaments subordinats rebuts per l'empresa de serveis d'inversió que compleixin els requisits que estableix l'article 90.2.

g) Els finançaments de durada indeterminada que, a més de les condicions exigides als finançaments subordinats, estableixin que el deute i els interessos pendents de pagament es poden aplicar per absorbir les pèrdues de l'entitat sense necessitat de procedir a la seva dissolució.

Per incloure'ls entre els recursos propis, els elements que consten a les lletres a), e), e bis), f) i g) s'han de computar en la part que estigui efectivament desemborsada.»

Vint-i-tres. El segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 91 queda redactat de la manera següent:

«Els recursos propis bàsics d'una empresa de serveis d'inversió estan constituïts per la suma dels elements recollits a l'article 88.1.a), b), d) i e bis), menys l'import del concepte de l'article 89.1.a) i les partides incloses en els conceptes b), c) i d) d'aquest últim apartat relatives a aquells elements.»

Vint-i-quatre. L'apartat 5 de l'article 94 queda redactat de la manera següent:

«5. No obstant el que disposa l'apartat 1 anterior, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, amb la sol·licitud prèvia, pot autoritzar les agències de valors i societats gestores de cartera a mantenir uns recursos propis iguals o superiors al més gran dels imports següents:

- a) La suma d'exigències previstes en els números 1r, 2n i 3r de l'apartat 1.a) d'aquest article.
- b) La quarta part de les despeses d'estructura de l'exercici precedent.
- c) El 5 per mil del volum de les carteres gestionades.
- d) Les dues terceres parts del capital mínim requerit per a la constitució del tipus d'empresa de serveis d'inversió de què es tracti.»

Vint-i-cinc. S'introdueix un nou apartat 1 bis a l'article 95, amb la redacció següent:

«1 bis. No obstant això, queden eximides del compliment de les obligacions que consten a l'article 56 les entitats que compleixin els criteris establerts a l'article 94.4, paràgrafs a) i b), o bé els que disposa l'article 94.5, paràgrafs a), b) i c).»

Vint-i-sis. S'insereix l'article 107 bis, amb la redacció següent:

«Article 107 bis. *Procediment de declaració de sucursals com a significatives i obligacions d'informació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors sobre això.*

1. Respecte a les sucursals d'empreses de serveis d'inversió espanyoles establertes en un altre Estat membre, la Comissió Nacional del Mercat de Valors:

a) Ha de promoure el procés d'adopció d'una decisió conjunta sobre la seva designació com a significatives en el termini màxim de 2 mesos des de la recepció de la sol·licitud a la qual al·ludeix l'article 91 quinquies de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors. En cas que no arribi a adoptar-se cap decisió conjunta, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de reconèixer i aplicar la decisió adoptada sobre això per l'autoritat competent de l'Estat membre d'acollida.

b) Ha de comunicar a les autoritats competents de l'Estat membre en què estigui establerta una sucursal significativa d'una empresa de serveis d'inversió espanyola la informació a què es refereix l'article 91 bis, apartat 8, lletres c) i d) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i ha de portar a terme les tasques a què es refereix la lletra c) de l'article 108.1 d'aquest Reial decret en col·laboració amb les autoritats competents de l'Estat membre en què operi la sucursal.

Així mateix, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de comunicar a l'empresa de serveis d'inversió espanyola la decisió adoptada sobre això per l'autoritat competent de l'Estat membre d'acollida.

2. Respecte a les sucursals a Espanya d'una empresa de serveis d'inversió estrangera domiciliada a la Unió Europea, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot sol·licitar a les autoritats supervidores competents que iniciïn les actuacions adients per reconèixer el caràcter significatiu de la dita sucursal i, si s'escau, resoldre, sobre aquest tema. A aquest efecte, si en els dos mesos següents a la recepció de la sol·licitud formulada per la Comissió Nacional del Mercat de Valors no s'arriba a una decisió conjunta amb el supervisor de l'Estat membre d'origen, la Comissió Nacional del Mercat de Valors disposa d'un període addicional de dos mesos per prendre la seva pròpia decisió.

3. En les actuacions a què es refereixen l'apartat anterior i la lletra a) de l'apartat 1 anterior, la Comissió Nacional del Mercat de Valors:

a) ha de tenir en compte les opinions i reserves que, si s'escau, hagi expressat l'autoritat competent dels estats membres interessats;

b) ha de considerar elements com la quota de mercat de la sucursal en termes d'instruments financers gestionats; la incidència probable de la suspensió o el cessament de les operacions de l'empresa de serveis d'inversió en la liquiditat del mercat i en els sistemes de liquiditat i de pagament, i de compensació i liquidació; i les dimensions i la importància de la sucursal per nombre de clients.

Aquestes decisions s'han de plasmar en un document que ha de contenir la decisió i la seva motivació i s'han de notificar a les altres autoritats competents i a la mateixa entitat interessada.»

Vint-i-set. S'afegeix l'article 107 ter, amb la redacció següent:

«Article 107 ter. *Normes de funcionament dels col·legis de supervisors d'empreses de serveis d'inversió.*

1. En els col·legis de supervisors a què es refereix l'article 91 septies de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, hi poden participar les autoritats competents responsables de la supervisió de les filials d'una empresa de serveis

d'inversió matriu de la Unió Europea o d'una societat financera de cartera matriu de la Unió Europea, i les autoritats competents de l'Estat membre en què estiguin establertes sucursals significatives, bancs centrals si s'escau, així com, si és procedent, autoritats competents de tercers països, amb subjecció a requisits de confidencialitat que siguin equivalents, segons el parer de totes les autoritats competents, als requisits que estipula l'article 90 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, quan li correspongui establir un col·legi de supervisors conforme al que disposa l'article 91 septies de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors:

a) Ha de decidir les autoritats competents que participen en una reunió o en una activitat del col·legi de supervisors. En aquest sentit, la decisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de tenir en compte la rellevància de l'activitat de supervisió que s'ha de planificar o coordinar, valorant especialment la seva incidència potencial en l'estabilitat del sistema financer dels estats membres afectats, particularment en situacions d'urgència. Addicionalment, també ha de valorar les obligacions d'intercanvi d'informació relatives a les sucursals considerades com a significatives.

b) Ha de mantenir tots els membres del col·legi plenament informats, en el moment oportú, de les mesures preses en les reunions del col·legi de supervisors o de les mesures portades a terme.

c) Ha d'informar l'Autoritat Europea de Valors i Mercats, amb subjecció a les exigències en matèria de confidencialitat que preveu l'article 90 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, de les activitats del col·legi de supervisors, especialment les desenvolupades en situacions d'urgència, i ha de comunicar a aquesta autoritat tota informació que sigui d'interès particular als efectes de la convergència de l'activitat supervisora.»

Vint-i-vuit. L'apartat 1 de l'article 108 queda redactat de la manera següent:

«1. Correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en la seva condició d'autoritat responsable de l'exercici de la supervisió consolidada de les empreses de serveis d'inversió matrius de la Unió Europea i de les empreses de serveis d'inversió controlades per les societats financeres de cartera matrius de la Unió Europea, i en relació amb les autoritats supervisoras de la Unió Europea:

a) Coordinar la recollida d'informació i difondre entre la resta de les autoritats responsables de la supervisió d'entitats del grup la informació que consideri important en situacions tant normals com urgents.

b) Planificar i coordinar les activitats de supervisió en situacions normals, en relació amb les activitats que preveuen els apartats 1 i 2 de l'article 103 d'aquest Reial decret i el capítol VI d'aquest títol, els apartats 1 i 3 de l'article 87 bis de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i les disposicions relatives a criteris tècnics concernents a l'organització i el tractament dels riscos, en col·laboració amb les autoritats competents implicades.

c) Planificar i coordinar les activitats de supervisió, en col·laboració amb les autoritats competents implicades i, si s'escau, amb els bancs centrals, en situacions d'urgència o en previsió d'aquestes situacions, en particular, una evolució adversa de les entitats de crèdit o dels mercats financers, valent-se, sempre que sigui possible, dels canals de comunicació específics existents per facilitar la gestió de crisis.

La planificació i coordinació de les activitats de supervisió a què es refereix el paràgraf c) inclou les mesures excepcionals que preveu l'article 91 bis.8.d) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, l'elaboració d'avaluacions conjuntes, la instrumentació de plans d'emergència i la comunicació al públic.

d) D'acord amb el que disposa l'article 91 bis de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, subscriure acords de coordinació i cooperació amb altres autoritats competents que tinguin per objecte facilitar i establir una supervisió eficaç dels grups encomanats a la seva supervisió i assumir les tasques addicionals que resultin dels acords.

En concret, i tal com preveu l'article 85.1 b) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, quan sigui responsable de l'autorització de la filial d'una empresa de serveis d'inversió, pot delegar la seva responsabilitat de supervisió en les autoritats competents que hagin autoritzat i supervisin l'empresa matriu, perquè s'ocupin de la vigilància de la filial d'acord amb les disposicions d'aquest Reial decret. S'ha de mantenir informada la Comissió Europea de l'existència i el contingut d'aquests acords.

e) Advertir, tan aviat com sigui possible, el ministre d'Economia i Hisenda, i la resta de les autoritats supervisores, nacionals o estrangeres, afectades, del sorgiment d'una situació d'urgència, en particular, d'una evolució adversa dels mercats financers, que pugui comprometre la liquiditat en el mercat i l'estabilitat del sistema financer de qualsevol Estat membre de la Unió Europea en què hagin estat autoritzades entitats d'un grup o en què estiguin establertes sucursals significatives segons el que preveu l'article 91 quinquies de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

En aquests supòsits, quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors necessiti informació que ja hagi estat facilitada a una altra autoritat competent, s'ha de posar en contacte amb aquesta sempre que sigui possible, per evitar que es dupliquin els informes de les diferents autoritats que intervenen en la supervisió.»

Vint-i-nou. S'afegeix un nou capítol VIII al títol II:

«CAPÍTOL VIII

Política de remuneració de les empreses de serveis d'inversió

Article 115. *Àmbit d'aplicació.*

Les empreses de serveis d'inversió han d'aplicar els requisits recollits en aquest capítol a les categories d'empleats les activitats professionals dels quals incideixen de manera significativa en el seu perfil de risc, a nivell de grup, societat matriu i filial.

Article 116. *Requisits de la política de remuneracions.*

1. De conformitat amb el que disposa l'article 70 bis.1 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, en fixar i aplicar la política de remuneració global, inclosos els salaris i els beneficis discrecionals de pensions, de les categories d'empleats les activitats professionals dels quals incideixen de manera significativa en el seu perfil de risc, les empreses de serveis d'inversió, conforme a la seva organització interna i de manera proporcional a la mida, la naturalesa, l'abast i la complexitat de les seves activitats, han de complir els requisits següents:

a) les empreses de serveis d'inversió han de presentar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors una llista que indiqui les categories d'empleats les activitats professionals dels quals incideixen de manera significativa en el seu perfil de risc;

b) la política de remuneració ha de ser compatible amb una gestió adequada i eficaç del risc, ha de promoure aquest tipus de gestió i no ha d'oferir incentius per assumir riscos que excedeixin el nivell de risc tolerat per l'empresa de serveis d'inversió;

c) la política de remuneració ha de ser compatible amb l'estratègia empresarial, els objectius, els valors i els interessos a llarg termini de l'empresa de serveis d'inversió i ha d'incloure mesures per evitar els conflictes d'interessos;

d) l'òrgan de direcció de l'empresa de serveis d'inversió ha d'establir i garantir l'aplicació dels principis generals de la política de remuneració, i revisar-los periòdicament;

e) almenys un cop l'any s'ha de fer una avaluació interna central i independent de l'aplicació de la política de remuneració, a fi de verificar si es compleixen les pautes i els procediments de remuneració adoptats per l'òrgan de direcció en la seva funció supervisora;

f) el personal que exerceix funcions de control dins de l'empresa de serveis d'inversió ha de ser independent de les unitats de negoci que supervisi, ha de comptar amb l'autoritat necessària i ha de ser remunerat en funció de la consecució dels objectius relacionats amb les seves funcions, amb independència dels resultats de les àrees de negoci que controli;

g) la remuneració dels alts directius encarregats de la gestió de riscos i amb funcions de compliment l'ha de supervisar directament el comitè de remuneració a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article o, si no s'ha creat el comitè, l'òrgan de direcció en la seva funció supervisora;

h) s'ha d'exigir al personal que es comprometi a no utilitzar estratègies personals de cobertura o assegurances relacionades amb la remuneració i la responsabilitat, que menyscabin els efectes de l'alineació amb el risc inclosos en els seus sistemes de remuneració;

i) els pagaments per rescissió anticipada d'un contracte s'han de basar en els resultats obtinguts en el transcurs del temps i s'han d'establir de manera que no recompensin els mals resultats;

j) la política de pensions ha de ser compatible amb l'estratègia empresarial, els objectius, els valors i els interessos a llarg termini de l'empresa de serveis d'inversió, i si l'empleat abandona l'empresa de serveis d'inversió abans de jubilar-se, l'empresa de serveis d'inversió ha de tenir en poder seu els beneficis discrecionals de pensió per un període de cinc anys en forma d'instruments com els esmentats a l'article 117.2.g). Si un empleat arriba a l'edat de jubilació, se li han d'abonar els beneficis discrecionals de pensió en forma d'instruments com els esmentats a l'article 117.2.g), subjectes a un període de retenció de cinc anys.

Als efectes d'aquest article, s'han d'entendre per beneficis discrecionals de pensió els pagaments discrecionals concedits per una empresa de serveis d'inversió a un empleat en base individual, efectuats amb referència a la jubilació i que es puguin assimilar a la remuneració variable. En cap cas inclou beneficis concedits a un empleat de conformitat amb el sistema de pensions de l'entitat.

2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de determinar, tenint en compte la mida, l'organització interna, la naturalesa, l'abast o la complexitat de les seves activitats, les empreses de serveis d'inversió que han d'establir un comitè de remuneracions. El comitè de remuneracions ha de tenir una composició que li permeti exercir un control efectiu i independent de les polítiques i pràctiques de remuneració i dels incentius creats per gestionar el risc, el capital i la liquiditat.

El comitè de remuneracions s'ha d'encarregar de la preparació de les decisions relatives a les remuneracions, incloses les que tinguin repercussions per al risc i la gestió de riscos de l'empresa de serveis d'inversió de què es tracti i que ha d'adoptar l'òrgan de direcció en la seva funció supervisora. El president i els membres del comitè de remuneracions han de ser membres de l'òrgan de direcció que no exerceixin funcions executives a l'empresa de serveis d'inversió de què es tracti. En preparar les decisions, el comitè de remuneracions ha de tenir en compte els interessos a llarg termini dels accionistes, els inversors i altres parts interessades en l'empresa de serveis d'inversió.

Article 117. *Disseny dels esquemes de remuneració.*

1. El disseny dels esquemes de remuneració ha de presentar una relació equilibrada i eficient entre els components fixos i els components variables tal que el component fix constitueixi una part suficientment elevada de la remuneració total. Els components variables de la remuneració han de tenir la flexibilitat suficient per permetre'n la modulació fins al punt que sigui possible suprimir totalment la remuneració variable.

Les empreses de serveis d'inversió han d'establir la relació apropiada entre els components fixos i els variables de la remuneració total. A aquests efectes, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot establir criteris específics per determinar aquesta relació.

2. Els components variables de la remuneració han de crear incentius que s'ajustin als interessos a llarg termini de l'entitat i atendre els requisits següents:

a) Quan la remuneració estigui vinculada als resultats, el seu import total s'ha de basar en una avaluació en la qual es combinin els resultats de l'empleat, valorats d'acord amb criteris tant financers com no financers, de la unitat de negoci afectada i els resultats globals de l'empresa de serveis d'inversió.

b) L'avaluació dels resultats s'ha d'inscriure en un marc plurianual per garantir que el procés d'avaluació es basa en els resultats a llarg termini i que té en compte el cicle econòmic subjacent de l'empresa de serveis d'inversió i els seus riscos empresarials.

c) El total de la remuneració variable no ha de limitar la capacitat de l'empresa de serveis d'inversió per reforçar la solidesa de la seva base de capital.

d) La remuneració variable garantida té caràcter excepcional i només es pot aplicar al primer any de feina del personal nou.

e) En avaluar els resultats a fi de calcular els components variables de la remuneració o els fons per pagar aquests components s'ha d'efectuar un ajust per tots els tipus de riscos actuals i futurs, i s'ha de tenir en compte el cost del capital i la liquiditat necessària.

f) L'assignació dels components variables de remuneració a l'empresa de serveis d'inversió ha de tenir en compte igualment tots els tipus de riscos actuals i futurs.

g) Una part substancial, i en tot cas almenys el 50% de qualsevol element de remuneració variable, ja sigui diferit d'acord amb la lletra h) d'aquest article o no diferit, s'ha de fixar assolint un equilibri adequat entre:

1r) accions o interessos de propietat equivalents, en funció de l'estructura jurídica de l'entitat de què es tracti, o instruments vinculats amb les accions o altres instruments no pecuniaris equivalents, en el cas d'una empresa de serveis d'inversió que no cotitzi en un mercat organitzat oficial; i,

2n) quan escaigui, altres instruments, que pugui determinar la Comissió Nacional del Mercat de Valors, que reflecteixin de manera adequada la qualificació creditícia de l'empresa de serveis d'inversió en situació normal.

Els instruments esmentats en aquest apartat han d'estar sotmesos a una política de retenció adequada concebuda perquè els incentius estiguin en consonància amb els interessos a llarg termini de l'empresa de serveis d'inversió. La Comissió Nacional de Valors pot imposar restriccions al disseny o als tipus d'aquests instruments i fins i tot prohibir-ne alguns.

h) Una part substancial, i en tot cas almenys el 40% de l'element de remuneració variable, s'ha de diferir durant un període que s'ha de determinar tenint en compte el cicle econòmic, la naturalesa del negoci, els seus riscos i les activitats de l'empleat de què es tracti i que en cap cas pot ser inferior a tres anys.

En cas que la quantia de la remuneració variable superi de manera especialment significativa l'import mitjà de la remuneració variable en el sector, s'ha de diferir com a mínim el 60% del pagament d'aquesta.

Els pagaments de la remuneració diferida no es poden produir més ràpidament que si es distribuïssin de manera proporcional en el període diferit.

i) La remuneració variable, inclosa la part diferida, s'ha de pagar únicament si resulta sostenible d'acord amb la situació de l'empresa de serveis d'inversió en conjunt, i si es justifica en funció dels resultats de l'entitat, de la unitat de negoci i de l'empleat de què es tracti.

j) La remuneració variable no s'ha d'abonar mitjançant instruments o mètodes que permetin evadir els requisits que estableix aquest Reial decret. A aquests efectes, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot:

1r imposar restriccions a les empreses de serveis d'inversió per a l'ús dels instruments assenyalats en aquest article;

2n fixar els criteris necessaris per permetre que la remuneració variable es contregui en funció dels resultats financers negatius de les empreses de serveis d'inversió;

3r exigir a les empreses de serveis d'inversió que limitin la remuneració variable en forma de percentatge dels ingressos nets totals quan això no sigui compatible amb el manteniment d'una base de capital sòlida.»

Trenta. S'afegeix una nova disposició adicional única:

«Disposició adicional única. *Obligacions de divulgació del Banc d'Espanya en relació amb les exposicions per titulització de les entitats.*

El Banc d'Espanya ha de divulgar la informació següent:

a) els criteris generals i els mètodes adoptats per comprovar el compliment del que disposa l'article 40 bis;

b) anualment, una descripció succinta del resultat de l'examen de supervisió i la descripció de les mesures imposades d'acord amb el que preveu l'apartat 5 de l'article 40 bis.»

Trenta-u. La disposició transitòria segona queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria segona. *Règim transitori per a la ponderació de les exposicions que estiguin denominades i finançades en la divisa de qualsevol dels estats membres de l'Espai Econòmic Europeu.*

Fins al 31 de desembre de 2015 la ponderació que estableix l'article 22.1 també s'ha d'aplicar a les exposicions sobre les contraparts indicades allà que estiguin denominades i finançades en la divisa de qualsevol dels estats membres de l'Espai Econòmic Europeu.»

Trenta-dos. S'afegeix una nova disposició transitòria tercera:

«Disposició transitòria tercera. *Règim transitori per a l'aplicació dels requisits de retenció d'interès econòmic i diligència deguda per a les posicions de titulització.*

El que preveu l'article 40 bis s'ha d'aplicar a les noves titulitzacions realitzades l'1 de gener de 2011 o a partir d'aquesta mateixa data. A partir del 31 de desembre de 2014, aquest règim s'ha d'aplicar a les titulitzacions ja existents en cas que s'afegeixin noves exposicions subjacents o se substitueixin les existents després de la data esmentada.»

Trenta-tres. S'afegeix una nova disposició transitòria quarta:

«Disposició transitòria quarta. *Règim transitori per als límits al còmput de recursos propis.*

1. Les participacions preferents emeses abans de l'entrada en vigor de la Llei 6/2011, d'11 d'abril, per la qual es modifiquen la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers; la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i el Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees, i que no compleixin els requisits establerts per a aquest tipus d'instruments a la norma esmentada, poden continuar computant-se com a recursos propis de les entitats de crèdit i els seus grups i els instruments que, en data 31 de desembre de 2010, es considerin equivalents, d'acord amb la normativa espanyola, als elements a què es refereix l'article 12.1, paràgrafs a), b) i d), però que no estiguin compresos dins de l'article 12.1.a), o que no compleixin els requisits que estableix l'article 14, s'han de considerar coberts per l'article 12.1.g), fins al 31 de desembre de 2040, amb subjecció als límits següents:

a) fins al 20% de la suma dels paràgrafs a), b), d) i g) de l'article 12.1, menys la suma dels paràgrafs a) i b) de l'article 13.1 entre 10 i 20 anys després del 31 de desembre de 2010;

b) fins al 10% de la suma dels paràgrafs a), b), d) i g) de l'article 12.1, menys la suma dels paràgrafs a) i b) de l'article 13.1 entre 20 i 30 anys després del 31 de desembre de 2010.

2. Als efectes del capítol VIII, els actius que constitueixin crèdits i altres exposicions davant d'entitats de crèdit, assumits abans del 31 de desembre de 2009, han de seguir considerant-se subjectes al mateix tracte aplicat de conformitat amb l'article 64.1, de la mateixa manera que ho van estar abans del 7 de desembre de 2009, però no més enllà del 31 de desembre de 2012.»

Trenta-quatre. S'afegeix una nova disposició transitòria cinquena:

«Disposició transitòria cinquena. *Règim transitori de les decisions conjuntes entre supervisors de la Unió Europea.*

En aplicació del dret de la Unió Europea, fins al 31 de desembre de 2012, el termini a què fa referència l'apartat 2 bis de l'article desè bis de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, és de sis mesos.»

Trenta-cinc. S'afegeix una nova disposició transitòria sisena:

«Disposició transitòria sisena. *Règim transitori de les disposicions sobre polítiques de remuneració.*

Les entitats han d'adaptar les seves polítiques de remuneració als requisits que preveuen els capítols XIII del títol I i VIII del títol II. En tot cas, aquests requisits s'han d'aplicar a les remuneracions concedides i encara no abonades abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, referides a serveis prestats des de 2010 i fins a aquesta mateixa data.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que s'hi estableix.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, sobre fons de garantia de dipòsits d'entitats de crèdit.*

El Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, sobre fons de garantia de dipòsits d'entitats de crèdit, queda modificat de la manera següent:

U. S'afegeixen dos nous apartats, 2 bis i 2 ter, a l'article 3, amb la redacció següent:

«2 bis. Els dipòsits garantits la remuneració dels quals excedeixi algun dels límits que s'indiquen a continuació han de rebre, a l'efecte de calcular les aportacions de les entitats adherides, el tractament que s'indica a l'apartat 2 ter:

a) En cas de dipòsits a termini i instruments de naturalesa similar o que compleixin una funció econòmica idèntica en els termes que determini el Banc d'Espanya mitjançant circular, que la remuneració pactada excedeixi en més de 150 punts bàsics l'euríbor mitjà a tres mesos d'interès anual, si es concerten per un termini igual o inferior a tres mesos, en més de 150 punts bàsics l'euríbor mitjà a sis mesos si ho són per un termini superior a tres mesos i inferior a un any, o en més de 100 punts bàsics l'euríbor mitjà a dotze mesos si ho són per un termini igual o superior a un any.

b) En cas de dipòsits disponibles en comptes a la vista, que la remuneració pagada en la liquidació periòdica del compte excedeixi en més de 100 punts bàsics l'euríbor mitjà a un mes d'interès anual.

El Banc d'Espanya ha de publicar trimestralment, abans del dia 5 del mes següent al final de cada trimestre, en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i en la seva pàgina web, els tipus d'interès esmentats en els paràgrafs anteriors calculats sobre el trimestre complet.

2 ter. Els imports dels dipòsits la remuneració pactada dels quals excedeixi els límits de l'apartat anterior s'han de ponderar en un 500% a l'efecte de calcular les aportacions de les entitats adherides als fons de garantia de dipòsits corresponents.

L'excés que suposi aquesta aportació sobre la que seria aplicable si no es donessin les circumstàncies de l'apartat anterior s'ha d'ingressar trimestralment en el compte del fons corresponent. També trimestralment, les entitats han de comunicar al seu fons respectiu l'import total dels seus dipòsits a termini la remuneració dels quals excedeixi els límits esmentats i els saldos de comptes a la vista liquidats amb una remuneració superior al límit aplicable.

A aquests efectes, s'entén que l'excés dels dipòsits a termini es manté durant la totalitat del termini pactat.»

Dos. Es modifica la disposició final primera, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final primera. *Facultat de desplegament.*

Es faculta el ministre d'Economia per dictar les normes que siguin necessàries per al desplegament d'aquest Reial decret i, en particular, per actualitzar, amb l'informe previ del Banc d'Espanya, les quanties d'indemnització previstes, de conformitat amb la normativa vigent de la Unió Europea. Així mateix, se'l faculta per modificar, tenint en consideració l'evolució del preu del diner i del cost mitjà del passiu de les entitats adherides als fons, els límits que estableix l'apartat 2 bis de l'article 3, i reduir o elevar la ponderació que preveu l'apartat 2 ter del mateix article.

S'autoritza el Banc d'Espanya per desplegar el procediment d'elecció dels seus representants en les comissions gestores dels fons, així com les qüestions tecnicocomptables dels conceptes dipòsits i valors garantits, de patrimoni net no compromès, i del valor de mercat dels valors garantits. Així mateix, se'l faculta per

dictar les normes necessàries per a l'aplicació del que preveuen els apartats 2 bis i 2 ter de l'article 3.»

Disposició final segona. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorporen parcialment al dret espanyol la Directiva 2009/111/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, per la qual es modifiquen les directives 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2007/64/CE pel que fa als bancs afiliats a un organisme central, a determinats elements dels fons propis, als grans riscos, al règim de supervisió i a la gestió de crisis, i la Directiva 2010/76/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, per la qual es modifiquen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE pel que fa als requisits de capital per a la cartera de negociació i les retitulitzacions i a la supervisió de les polítiques de remuneració.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Llevat del que preveu la disposició final primera, aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

La disposició final primera entra en vigor al cap d'un mes de la publicació d'aquest Reial decret en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 3 de juny de 2011.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta segona del Govern
i ministra d'Economia i Hisenda,
ELENA SALGADO MÉNDEZ